

Utorok tretieho veľkonočného týždňa Jn 6,30-35

Byť znamením

O čom hovorí môj život v spoločenstve? Ako vníma okolie moju prítomnosť? Čo pozitívne a negatívne vplýva na moje správanie?

„Zástup sa pýtal Ježiša: „**Aké znamenie urobíš, aby sme videli a uverili ti? Čo urobíš?**“ (Jn 6,30)

Ježiš vydal veľa znamení kto je, čím je a prečo. Napriek tomu žiadajú niečo efektívnejšie, senzačnejšie, okázalejšie. Spomínajú pritom mannu ktorú predkovia jedli pri prechode púšťou. Ježiš dáva prísľub Eucharistie, ktorá bude znamením.

Ježiš je znamením v Eucharistii pre tých, ktorí majú byť tiež znamením pre iných. Od Krista v Eucharistii sa učme, nebuť teatrálnym znamením. Naopak byť znamením tichým, pokorným, jednoduchým, pravdivým, pravým a znamením lásky. Kto chce splniť poslanie „byť znamením“, nezaobíde sa bez Eucharistie.

Častý osobný kontakt s Eucharistickým Kristom je záruka, návod, že splníme poslanie, „byť znamením“ svetu v našom okolí.

Návrh na osvojenie si: Prehľbiť svoj vzťah k Eucharistii, ak chcem byť tým k čomu sa pozýva Ježiš.

Streda tretieho veľkonočného týždňa Jn 6,35-40

Vidieť a veriť

O čom hovorí môj život? Ako vnímam vieru svojho okolia? V čom a ako som obohatením vo viere pre svoje okolie?

Ježiš povedal zástupom: „**Vôľa môjho Otca je, aby každý, kto vidí Syna a verí v neho, mal večný život**“ (Jn 6,30).

Ježiš vyčíta Židom, že aj vidia aj počujú čo robí a učí a predsa ho neprijímajú.

Nestačí veriť len v to čo vidíme. Čo vidíme, nevyžaduje vieru, keď veríme vlastným očiam. Boh nám dal aj dar viery, vidieť viac, ako vidíme prirodzenými očami. Naša viera sa musí opierať o rozumné predpoklady. Sv. Augustín odporúča: „Váž si a miluj svoj rozum.“ My veríme nielen v Ježiša, čo učil, robil, ale veríme mu v správnosť jeho zásad a požiadaviek, s akými sa na nás obracia.

Zmŕtvychvstalý Ježiš je vo svojej historickej existencii reálnym argumentom tak pre empirikov, ako aj pre racionalistov. Keď Ježiša vidíme takého, aký je, môžeme pokojne dôverovať všetkému čo nám hlása.

Návrh na osvojenie si: Naučiť sa prežívať sv. omšu a čerpať z nej pre seba i blízkych.

Štvrtok tretieho veľkonočného týždňa Jn 6,44-51

Dajme sa pritiahnúť Otcovi

Ako často a podľa seba v akej kvalite sa kontaktujem s Bohom? Konám s vierou svoje povinnosti? Dbám na to, aby som žil v milosti Božej?

Ježiš povedal zástupom: „*Nik nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal*“ (Jn 6,44).

Ježiš upozorňuje, že viera v neho je Božou milosťou. To, že nás priťahuje si ceňme ako nezaslúženú milosť svojej viery.

Aj keď vo viere nie sme dokonalý, utvrdený, snažme sa veriť silnejšie a hlbšie. Otec nám priťahuje. Odpovedajme na jeho priťahovanie verným plnením svojich povinností, vzdelávaním sa, záujmom o Cirkev o svoju budúcu misijnú činnosť.

Častý kontakt s Eucharistiou, prehĺbovaní vzťahu k nej, je krásna odpoveď na Otcovo naše priťahovanie. Už dnes naša častá vďačnosť voči nebeskému Otcovi je zárukou našej blaženej večnosti. Najmä priamy kontakt po svätom prijímaní a adorácia počas dňa svedčia o tom, či skutočne, alebo len zdanlivo prichádzame ku Kristovi.

Návrh na osvojenie si: Viac úsilia venovať osobnému kontaktu s Eucharistiou.

Piatok tretieho veľkonočného týždňa Jn 6,52-59

Eucharistia nádej na vzkriesenie

Aký mám vzťah k Eucharistii? Konám s vierou svoje adorácie? Dbám na to, aby som si našiel čas k návšteve sviatostného Krista?

Ježiš povedal zástupom: „*Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň*“ (Jn 6,54).

Ježiš pripomína svoju túžbu po ľudských dušiach. Je to túžba po konečnom vyrovnaní, dokonalosti a uspokojení.

Je možné, že túžba po večnom živote sa neozýva v nás preto, že sa nám darí dobre. Nesmieme mať na Boha čas iba vtedy, keď o niečo prosíme, keď sa nám nedarí... Často vo svojej myšli, srdci, zabíjame do budúcnosti, mimo rámec smrteľnosti, ku konečnej spravodlivosti a večnému šťastiu. Preddavkom večnej blaženosti je Eucharistia, chlieb večného života.

Často prijímať, s pokorou, v čistote srdca, vzbudzujúc si vieru, nádej a lásku k Bohu, sa stáva zdrojom útechy, posily, vytrvalosti, svätosti pre nás. Už dnes žiť vo vedomí, že najväčším našim tromfom je premôcť svoju vlastnú smrť, už dnes žiť s osláveným Kristom v Eucharistii.

Návrh na osvojenie si: Dať Eucharistického Krista do stredu svojho života, svojich záujmov, snažení, povinností...

Sobota tretieho veľkonočného týždňa Jn 6,60-69

Eucharistia a povolanie

Kto je a prečo mojím najlepším priateľom? Ako sa dávam viesť Eucharistickým Kristom vo svojom povolaní? Čo môžem vylepšiť vo vzťahu k Eucharistii?

Peter odpovedal Ježišovi: „**Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý**“ (Jn 6,69).

Pri týchto slovách Peter nekrčí ramenami a neodchádza, ako to urobili mnohí, keď im Ježiš ponúkol svoje telo a krv.

Eucharistia je najväčší dar ktorý nám dal Ježiš a je často na dosah ruky, žijeme pod jednou strechou. Eucharistický Kristus premieňa aj nás. Je to často tajomstvo, ako sa stávame častým prijímaním iní, tak vnútorne i navonok. Eucharistia má neodmysliteľný vplyv na naše povolanie.

Nech reč o Eucharistii nikdy nie je pre nás “tvrdá reč”. Naopak, nech je silou pre nás slabých. Pán Ježiš uistil sv. Augustína: „Som chlebom silných, požívaj ma! Ale nie ty mňa na seba premieňaš, ale ja teba v seba premieňam.“

Návrh na osvojenie si: Dokázať o všetkom čo žijem, na čo sa pripravujem rozprávať s Eucharistickým Ježišom.